

Zorgboerderijen zijn voor alle partijen voordelig : de zorggast kan zich integreren in

En de boer, hij kreeg

■ **RUDDERVOORDE** – Het aantal zorgboerderijen – hulpbehoevenden knappen er kleine klusjes op – blijft groeien, ook in onze provincie. In Oostkamp alleen al zijn er dertien, en da's een West-Vlaams record.

◦ Tekst en beeld : Piet Himpens

Els Roelof brengt de drie partijen samen „Meeste in Oostkamp”

OOSTKAMP – Sinds januari 2007 brengt schepen en coördinatrice Els Roelof (35) als aanspreekpunt voor het steunpunt 'Groene zorg' in onze provincie drie partijen samen : de zorgvrager, de zorgboer en de begeleidende dienst. „Dat het project aanslaat bewijst alvast de stijging van de aanvragen de laatste jaren”, aldus Els Roelof. „Vorig jaar kwam de vraag naar een zinnige dagbesteding in een groene omgeving vooral van het CLB (43 %), gehandicaptenzorg (15 %), psychiatrische instellingen (14 %) en de bijzondere jeugdzorg (19%). Het aanbod van zorgboerderijen groeide tot 595 in 2010. Het grootste aanbod is in West-Vlaanderen te vinden, met Oostkamp als koploper. Wij tellen dertien zorgboerderijen !” „De sterkte van zo'n zorgboerderij is nu net dat mensen uit kwetsbare groepen opgevangen worden door deel te nemen aan de gewone activiteiten op het landbouwbedrijf. Zorg door activering dus ! De zorgvrager moet zelf gemotiveerd zijn en de landbouwer geeft zelf aan welke doelgroep hij wil en voor hoe-

veel dagen per week. De financiering van het Steunpunt Groene Zorg is echter een pijnpunt. Eerst was er steun van Cera, daarna sprong het provinciebestuur bij. Om de groeiende vraag te kunnen beantwoorden hopen we nu ook op steun van het ministerie van welzijn. De kwaliteitsbewaking is cruciaal en daarom is één halftijdse kracht per provincie niet langer voldoende.”

◦ els.roelof@groenezorg.be

Els Roelof.

Eerste zorggast voor Dirk Desmet en Ria Vanhulle

„Wie zorgt voor wie ?”

■ **HERTSBERGE** – Dirk Desmet (41) en Ria Vanhulle (46) van de Broadwayfarm langs de Breeweg zijn naast veehouders ook de uitbatters van een succesvolle fokkerij van Golden Retrievers. Zij zijn nog maar pas gestart als zorgboer.

Dirk en Ria vinden dat je vooral sociaal moet ingesteld zijn om zorgboer te worden.

Dirk Desmet speelde al een tijdje met het idee om een zorggast in huis te halen. Hij luisterde eerst naar ervaringen van zijn collega's. De ene was al lovender dan de andere. Ook zijn echtgenote Ria Vanhulle lichtte hij maar in toen de beslissing moest genomen worden. „Ik was eerst erg terughoudend”, geeft ze toe. „Ook al gaat het maar om één keer in de week, het blijft een vreemde in je huis toelaten. Maar mijn vrees verdween al snel toen we onze zorggast beter leerden kennen. Natuurlijk maakten we samen met de coördinatrice en de zorginstelling duidelijke afspraken.”

„Je moet sociaal ingesteld zijn om het te doen”, vindt Dirk. „Je

bent niet zeker of er met die extra kracht meer werk gedaan wordt op de boerderij en voor de subsidie van 40 euro per dag moet je het zeker ook niet doen. Die premie wordt door het departement landbouw aan zorgboerderijen betaald als compensatie voor de tijd en de energie die er in de zorgvrager wordt gestoken. Sommige mensen vinden niet hun juiste plaats in de maatschappij. Voor onze zorggast komt dat door een leerstoornis, waardoor hij bepaalde kansen heeft gemist. Toch is het een heel knappe gast. Op onze boerderij hebben we heel veel dieren zoals varkens, koeien, kippen en ... honden. Vooral

het contact met die laatste geeft hem rust. Hij helpt soms mee met de verzorging en laat hen soms uit. Zowel de puppy's als de zorggast zelf hebben heel wat aan deze vorm van 'socialisatie'. Als hij zelf eens een klusje voorstelt dan help ik hem ook daarbij. 'Ik ben hier graag', zei hij onlangs, en dat ontroerde me. En eigenlijk heb ik hem ook heel graag. Je leeft naar die dag toe om allerlei klusjes te voorzien. Zo hebben we onlangs ook gesnoeid en hij hielp bij het opruimen van het snoeisel. Op het einde van deze dag stelde hij grappend de vraag : *wie heeft nu eigenlijk voor wie gezorgd ?*”

de maatschappij, terwijl de landbouwers er een stel gretig helpende handen bij krijgen

hulp van een zorggast

„Kansen bieden om te groeien”

■ **RUDDERVOORDE** – Diederik Steyaert van bioboerderij De Zaaier biedt al vijf jaar plaats aan een zorggast. „Ze moeten een sociale omgeving kunnen ervaren.”

Met de natuur of met de mens, dat is precies hetzelfde, vindt Diederik (37). „Je kunt ze kansen bieden om te groeien. Twaalf jaar geleden ben ik hier komen wonen. Ik wou al boer worden van toen ik klein was. Toen het stuk grond naast mijn huis vrijkwam hapte ik toe. Natuurlijk ging er eerst twee jaar over voordat ik de grond kon gebruiken voor biologische teelten. Vanaf april zaaien, kweken en wieden we kolen, spruiten, aardappelen en pompoenen. Vanaf augustus beginnen we te oogsten. Interimkrachten kunnen me daarbij helpen maar sinds een vijftal jaar ben ik ook een zorgboer. De vele mogelijkheden en kansen die ik van de maatschappij heb gekregen wil ik, nu ik zelf in een iets gunstiger positie zit, ook doorgeven aan minder begunstigden. Onze zorggast zit mee aan tafel met het gezin. Soms helpt hij ook met het eten klaarmaken. Mijn buur en vriend Reginald Kerckhove begeleidt die gast die hier twee tot drie opeenvolgende dagen per week aan het werk is. Samen vormen ze een team. We kunnen vaste taken aanbieden zoals op het land helpen, de bakjes sorteren in

mijn biowinkel of de camionette in orde maken als ik van de markt van Torhout of Brugge kom. Ik ben natuurlijk niet opgeleid om therapie te geven maar het contact met de natuur werkt op zich helend voor die mensen. Evolutie is geen doel op zich maar door het geven van vertrouwen in plaats van angst helpen we die mensen in hun groei naar zelfstandigheid.

► www.dezaaiier.be

Samen met dochters Sien (7) en Lotta (5) houdt bioboer Diederik Steyaert voor de zorggast een plaatsje vrij aan de keukentafel.

Zorggast hoopt door te groeien naar reguliere arbeidsmarkt

„Een springplank”

■ **HERTSBERGE** – Frederik Paeye (33) is als zorggast aan de slag bij de familie Desmet (zie hier naast). Hij neemt vanuit Brugge de bus tot aan 't Smiske en da's geen sinecure: door zijn oriëntatieproblemen (NLD) raakt hij meermaals de weg kwijt.

Zorggast Frederik helpt onder andere bij het snoeien.

Op mijn zesde werd een vertraagd motorisch handelen bij me vastgesteld”, vertelt Frederik, die intussen al drie maanden bij Dirk en Ria gaat helpen. „Ik was 16 toen de

echte diagnose werd gesteld: ik leed aan NLD, wat staat voor 'non-verbal learning disabilities'. Dat is een leerstoornis die zich kenmerkt door problemen met fijne motoriek, logica en wiskunde. Het is uiterst zeldzaam: één op 200.000 mensen heeft het. In België is het trouwens nog niet erkend. Ik heb er ook een boek over geschreven: *Leven met NLD*. „Ik heb veel steun aan mijn zorgboer Dirk”, geeft Frederik toe. „Meestal mag ik de puppy's 'socialiseren', helpen in de varkensstal of snoeien ruimen. Ook mijn ouders vinden dit veel beter dan werk in een beschutte werkplaats. Tussen mensen met

een licht mentale handicap voel ik mij eigenlijk de vreemde eend in de bijt.” Het werk in de zorgboerderij ziet hij als een springplank naar de reguliere arbeidsmarkt. „Ik zou graag les volgen om in de bejaardenzorg terecht te kunnen komen. Met mijn oriëntatieproblemen en het moeilijk visueel onthouden van bepaalde handelingen ligt dat natuurlijk moeilijk. Ik moet iets zes, zeven keren kunnen doen om het in mij te hebben. Zou die school daar geen rekening kunnen mee houden?”

► Meer info op frederikpaeye@hotmail.com.